

Fremsat den 99. januar 2005 af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt)

UDKAST 2. december 2004

Forslag

til

Lov om ændring af en række love på Fødevarerministeriets område (Hjemmel til delegation til andre statslige myndigheder m.m.)

§ 1

I lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse«.

2. § 15, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 2

I lov om planteskadegørere, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996 foretages følgende ændringer:

1. § 12 affattes således:

»§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse«.

2. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 3

I lov om foderstoffer jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000 som ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003 foretages følgende ændringer:

1. § 3a affattes således:

»§ 3 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål, såvel inden for ministerens eget forretningsområde som inden for ministeren for familie- og forbrugeranliggendes forretningsområde. Dette gælder uanset hvilken myndighed, der i henhold til bemyndigelse har udtaget prøven.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, såvel inden for ministerens eget forretningsområde som inden for ministeren for familie- og forbrugeranliggendes forretningsområde. Dette gælder uanset hvilken myndighed, der i henhold til bemyndigelse har rekvireret analysen.«.

2. I § 5 indsættes efter »eller andet administrativt organ,«: »eller en anden statslig institution« og som *2. pkt.* indsættes: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 4

I lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999 som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001 foretages følgende ændring:

§ 3, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 5

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

»§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

2. § 5, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 6

I lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

»§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

2. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 7

I lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004 foretages følgende ændring:

I § 26, stk. 3, indsættes efter »en institution under ministeriet«: »eller en anden statslig institution« og efter 2 pkt. indsættes: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 8

I lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevarerloven m.fl. foretages følgende ændring:

I § 9, stk. 1, indsættes efter »under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri«: »eller en anden statslig institution« og efter 2. pkt. indsættes: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 9

I lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder foretages følgende ændring:

I § 16, stk. 1, indsættes efter »under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri«: »eller en anden statslig institution« og som 2. pkt.: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 10

I lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 16 affattes således:

»§ 16. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed

fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«

2. § 20, stk. 6 affattes således:

»Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 11

I lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere foretages følgende ændring:

§ 9 affattes således:

»§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«

§ 12

Loven træder i kraft den 1. marts 2005.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Lovforslaget er en konsekvens af den ressortfordeling, der ved oprettelsen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender blev fastlagt mellem Fødevarerministeriet og det ny ministerium. Lovforslaget indeholder således ændringer af Fødevarerministeriets lovgivning, der er nødvendige som følge af ressortomlægningen.

Det forslås endvidere, at der foretages en lovteknisk regulering af reglerne om strafansvar for juridiske personer i visse af lovene, således at formuleringen lever op til de krav, der følger af ændringerne af straffeloven fra 1996.

Lovforslaget fremsættes med henblik på ændring af følgende love:

Lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995. Om behandlingen af lov nr. 115 af 31. marts 1982 henvises til Folketingstidende 1981-1982 s. 84, s. 440, s. 3639 og s. 4090, A s. 205, B s. 285 samt C s. 145. Om behandlingen af lov nr. 267 af 6. maj 1993 henvises til Folketingstidende 1992-1993 s. 5207, s. 5548, s. 8481 og s. 9016, A, s. 6889, B s. 1101 samt C s. 1141. Om behandling af lov nr. 211 af 29 marts 1995 henvises til Folketingstidende 1994-1995 s. 1541, s. 2095 s. 3988 og s. 4219, A s. 1132, B s. 271 samt C s. 280.

Lov om planteskadegørere, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996, om behandling af lov nr. 190 af 9. maj 1984 henvises til Folketingstidende 1983-1985, s. 151, s. 489, s. 3933 og s. 4479, A s. 1019, B s. 269 samt C s. 161. Om behandlingen af lov nr. 110 af 22. december 1993 henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 1755, s. 2362, s. 3692 og s. 4369, A s. 1129, B s. 215 samt C s. 375. Om behandlingen af lov nr. 300 af 24. april 1996 henvises til Folketingstidende 1995-1996 s. 3011, s. 3319, s. 5472 og s. 5606, A s. 3725, B s. 485 og C s. 415.

Lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000, som ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003. Om behandlingen af lov nr. 282 af 8. maj 1991 om foderstoffer henvises til Folketingstidende 1990-1991, s. 815, s. 1733, s. 4523, A s. 1403, B s. 307 og C s. 283. Om behandlingen af lov nr. 225 af 27. marts 1996 henvises til Folketingstidende 1995-1996 s. 1433, s. 1850, s. 4784, s. 4765, A s. 2337, B s. 363, s. 380 og C s. 325. Om behandling af lov nr. 937 af 20. december 1999 henvises til Folketingstidende 1999-2000, s. 244, s. 2236, s. 2504, A s. 110 og s. 110, B s. 96 og C s. 134. Om behandling af lov nr. 376 af 28. maj 2003, henvises til Folketingstidende 2002-2003, s. 7142, s. 9553, s. 9815, A s. 5503 og 5520, B s. 1097 samt C s. 456.

Lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevarerloven m.fl. Om behandlingen af lov nr. 834 af 18. december 1999 henvises til Folketingstidende 1991-1992, s. 464, s. 868, s. 3589 og s. 4108; A s. 975 og B s. 105. Om behandlingen af lov nr. 1012 af 23. december 1998 henvises til Folketingstidende 1998-1999, s. 778, s. 2423 og s. 2636, A s. 103 samt B s. 141 og s. 298. Om behandling af lov nr. 279 af 25. april 2001 henvises til folketingstidende 2000-2001, s. 259, s. 6076 og s. 6405, A s. 3021 og s. 3003, B s. 815 samt C s. 489.

Lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996. Om behandling af lov nr. 131 af 26. februar 1992 henvises til Folketingstidende 1991-1992, s. 1186, s. 1546, s. 5824 og s. 6246, A s. 1803, B s. 569 samt C s. 369. Om behandling af lov nr. 400 af 14. juni 1995 henvises til Folketingstidende 1994-1995 s. 3648, s. 4061 s. 5782 og s. 5948, A s. 2412, B s. 571 samt C s. 427.

Lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. Om behandling af loven henvises til Folketingstidende 1992-1993, s. 5206, s. 5542, s. 8878 og s. 9015, A s. 6881, B s. 1199 samt C s. 1137.

Lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004. Om behandlingen af lov nr. 472 af 1. juli 1998 henvises til Folketingstidende 1997-1998, s. 879, s. 2143, s. 2561, A s. 1516 og s. 1553, B s. 434 og s. 714, samt C s. 494. Om behandlingen af lov nr. 455 af 7.

juni 2001 henvises til Folketingstidende 2000-2001, s. 8609, s. 8951, s. 9229, A s. 7337, B s. 1754 samt C s. 1112. Om behandling af lov nr. 1085 af 19. december 2001 henvises til Folketingstidende 2001-2002 (2. samling), s. 116, s. 319, s. 358, A s. 156 og s. 160, B s. 24, samt C s. 6. Om behandling af lov nr. 370 af 6. juni 2002 henvises til Folketingstidende 2001-2002 (2. samling), s. 3265, s. 6424, s. 6537, A s. 3463 og s. 3481, B s. 863, samt C s. 443. Om behandlingen af lov nr. 203 af 25. marts 2003 henvises til Folketingstidende 2002-2003, s. 3453, s. 5803, s. 6346, A s. 2562 og s. 2584, B s. 585, samt C s. 260. Om behandling af lov nr. 437. af 9. juni 2004 henvises til Folketingstidende 2003-2004 s. 10294, s.11332, s. 11709, A s. 8460 og s. 8438, B s. 2124 samt C s. 986.

Lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevarerloven m.fl.: Om behandlingen af lov nr. 118 af 3. marts 1999 henvises til Folketingstidende 1998-1999, s. 1326, s. 3961 og s. 4087; A s.1990 samt B s. 338. Om behandlingen af lov nr. 279 af 25. april 2001 henvises til Folketingstidende 2000-2001, s. 259, s. 6076 og s.6405, A s. 3021 og 3003, B s. 815 samt C s.489.

Lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder. Om behandling af loven henvises til Folketingstidende 2003-2004, s. 6801, s. 11314 og s. 11709, A s. 6137 og 6114, B s.2017 samt C s. 793.

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995. Om behandlingen af lov nr. 1106 af 22. december 1993 henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 449, s. 963, s. 3688 og s. 4366, A s. 397, B s. 174. Om behandlingen af lov nr. 396 af 14. juni 1995 henvises til Folketingstidende 1994-1995 s. 2537, s. 2918, s. 5706 og s. 5759, A, s. 1932, B s. 487.

Lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere. Om behandlingen af loven henvises til Folketingstidende 1993-1994 s. 451, s. 977, s. 3685 og s. 4369, A s. 429, B s. 183.

2. Baggrund for lovforslaget

Ved kongelig resolution af 2. august 2004 blev det besluttet at oprette et Ministerium for Familie- og Forbrugeranliggender. Det nyoprettede ministerium fik ved den nævnte kongelige resolution samt ved en supplerende kongelig resolution af 9. august 2004 bl.a. tilført en række sagsområder fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og i den forbindelse blev Fødevaredirektoratet, hvorunder fødevareregionerne henhører, overført til det nye ministerium.

Fødevaredirektoratet og Plantedirektoratet var indtil 2004 to direktorater under Fødevareministeriet, som havde flere organisatoriske lighedspunkter. Begge direktorater var således organiseret med en central administrativ enhed i Storkøbenhavn og en række regionale, kontroludførende enheder, i Fødevaredirektoratet: Fødevareregioner, i Plantedirektoratet: (Kontrol-)distrikter.

Der var på denne baggrund anledning til at søge at opnå langsigtede rationaliseringsgevinster inden for det samlede ministerområde ved at foretage en forenkling af denne dobbelte regionale organisationsstruktur. En sådan forenkling kunne dermed ses som et bidrag til en overordnet effektivisering inden for det offentlige og som et bidrag til etablering af servicefællesskaber på tværs af institutioner og myndigheder.

Fødevareministeren havde derfor med virkning fra 1. juli 2004 besluttet at iværksætte et pilotprojekt bestående i at sammenlægge to af Plantedirektoratets distrikter med henholdsvis fødevareregion Viborg og fødevareregion Fyn.

I et nærmere afgrænset område skulle de to fødevareregionerne således som regionale myndigheder under Plantedirektoratet, varetage kontrol og tilsynsopgaver. Opgaverne og omfanget af regionernes beføjelser til at træffe afgørelser i enkeltsager skulle fastlægges af Plantedirektoratet.

Ved at sammenlægge regionale enheder er det muligt at løse flere opgaver samlet og dermed gøre kontrollen mere effektiv. Samtidig skabes der mulighed for en bedre service, idet borgere og virksomheder kun skal henvende sig et sted. Denne proces forudsatte bl.a. delegation af kompetence mellem de to direktorater, hvilket alene gav anledning til administrative foranstaltninger, så længe begge direktorater henhørte under samme ministerområde.

Sammenlægning mellem 2 fødevareregioner og 2 lokale kontroldistrikter i Plantedirektoratet var således iværksat inden etableringen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender og den kongelige resolution af 2. august 2004 udgør den tilstrækkelige hjemmel for den nuværende opgavefordeling for så vidt angår fødevareregionerne Fyn og Viborg og plantedistrikterne Fyn og Viborg.

Etableringen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender og den deraf følgende ressortomlægning har medført, at de sammenlagte regionale myndigheder hører under Fødevarestyrelsen og dermed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Det er hensigten at fastholde sammenlægningen af regionerne også efter ressortomlægningen, og i lyset af erfaringerne eventuelt udlægge yderligere opgaver fra Plantedirektoratet til fødevareregionerne. Da det kræver særskilt lovhjemmel, hvis delegationen skal ske til offentlige myndigheder uden for ministerens eget forretningsområde eller til andre statslige institutioner, foreslås det, at der skabes den fornødne lovhjemmel hertil. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil efter forslaget bevare sin fulde instruktionsbeføjelse.

Samtidig foreslås det, at der i de af forslaget omfattede love, der ikke allerede indeholder hjemmel hertil, indsættes bestemmelser om remonstration, dvs. at en sag kan genoptages af den myndighed, der har truffet afgørelse i sagen. Endvidere foreslås der indsat hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om klageadgang i forbindelse med delegation, og til at fastsætte regler om afskæring af klageadgang.

Endelig foreslås det af lovtekniske hensyn, at der i visse af de her omhandlede love foretages en ændring af bestemmelserne om juridiske personers strafansvar således, at formuleringen bringes i overensstemmelse med straffelovens almindelige regler og dermed svarer til Justitsministeriets anbefalinger.

3. Lovforslagets indhold

Efter de af lovforslaget omfattede love er der i dag alene hjemmel til delegation inden for fødevarerministerens ressort.

Med forslaget skabes der hjemmel til, at fødevarerministeren kan delegere sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. En tilsvarende bestemmelse findes i bemyndigelseslovens § 22, stk. 2, (jf. lovekendtgørelse nr. 297 af 28. april 2004). Delegationshjemlen foreslås udformet som en generel bemyndigelsesbestemmelse, uanset at det på nuværende tidspunkt alene er tanken at skabe hjemmel til at kunne delegere yderligere opgaver til fødevareregionerne.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt i forbindelse med eventuel udlægning af yderligere kontrol- og afgørelseskompetence til fødevareregionerne, mens hjemlen til uddelegering af kompetence til andre statslige myndigheder samt kompetence til regeludstedelse ikke på nuværende tidspunkt har noget konkret anvendelsesområde. Fødevarerministeren kan på baggrund af erfaringerne fra pilotprojektet om sammenlægning af fødevareregionerne og de lokale kontroldistrikter udlægge yderligere opgaver fra Plantedirektoratet til fødevareregionerne. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Samtidig foreslås det, at der i de af forslaget omfattede love, der ikke allerede indeholder hjemmel hertil, indsættes bestemmelser om remonstration, dvs. at en sag kan genoptages af den myndighed, der har truffet afgørelse i sagen. Endvidere foreslås der indsat hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om klageadgang i forbindelse med delegation, og til at fastsætte regler om afskæring af klageadgang.

Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for borgerne, at en myndighed har hjemmel til remonstration.

Det har hidtil været vurderingen, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden formel hjemmel. Folketingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter hans opfattelse kræver udtrykkelig hjemmel. Denne udtrykkelige hjemmel foreslås indført.

For så vidt angår klageadgang, foreslås det, at der gives mulighed for helt eller delvist at afskære klageadgangen. Dette vil ikke ske, hvis væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder taler imod. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Klageadgangen vil være åben for den, som afgørelsen direkte vedrører. De mere generelle hensyn, som organisationer og foreninger varetager, tilgodeses gennem høring i forbindelse med udstedelse af regler, administrationsvejledninger m.v. samt i visse tilfælde også høring omkring mere konkrete forhold, inden der træffes afgørelse i første instans af forvaltningen.

Endelig foreslås det af lovtekniske hensyn, at der i visse af de her omhandlede love foretages en ændring af bestemmelserne om juridiske personers strafansvar således, at formuleringen bringes i overensstemmelse med straffelovens almindelige regler og dermed svarer til Justitsministeriets anbefalinger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet forslaget alene indeholder ændringer som følge af ressortomlægningen.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

Lovforslaget har været til høring hos Advokatsamfundet, Amtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, DAKOFO, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Landbrugs Grovvarereselskab, Dansk Skovforening, Danske Biavlere Landsforening, Danske Frøavlere, Danske Slagterier, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Domstolsstyrelsen, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Frie Bønder – Levende Land, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrugsrådet, Miljøministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender og Økologisk Landsforening.

9.. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative	Ingen	Ingen

konsekvenser for borgerne		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995, foreslås der som § 3a indsat hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage. Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 15, stk. 3, er af lovteknisk karakter, der er en følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 2

Til nr. 1

I lov om planteskadegørere, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996 foreslås der i § 12 indsat hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage. Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 13, stk. 4, er af lovteknisk karakter, der er en følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 3

Til nr. 1

I lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000, som ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003 foreslås det, at bestemmelsen i § 3 a tilpasses således, at formålet med bestemmelsen kan opretholdes også efter ressortomlægningen i forbindelse med etablering af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

I forbindelse med ændring af foderstofloven i 2003 blev den gældende § 3a indsat. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgik bl.a.:

»Bestemmelsen er ny og giver med henblik på kontrol med foderstoflovgivningen mulighed for, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser, kan undersøges med et andet formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har udtaget prøven.

Tilsvarende bestemmelse fremgår af lov om dyrlægegering m.v.

Bestemmelsen påtænkes bl.a. anvendt til, at prøver udtaget af Fødevaredirektoratets kontrol kan anvendes i forbindelse med Plantedirektoratets foderstofkontrol.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for genbrug af analyseresultater i det tilfælde, hvor den fysiske prøve, der er blevet analyseret, ikke længere findes og dermed ikke kan gøres til genstand for en ny analyse.

Det er hensigten, at der i forbindelse med den fremtidige prøveudtagning vil blive givet en standardmeddelelse til den, hos hvem prøven er udtaget, om at såvel prøver som analyseresultater vil kunne anvendes til nærmere angivne formål og af andre myndigheder indenfor Fødevarerministeriet

Anvendes eller videregives prøven i anden sammenhæng, vil den pågældende blive orienteret herom.«

Der henvises i øvrigt til Folketingets behandling af L 182, 2003.

Der er med den nu foreslåede formulering af bestemmelsen ikke tilsigtet nogen realitetsændring heri, idet der alene er søgt taget højde for den omstændighed, at de myndigheder, der har behov for at benytte hinandens prøver eller analyseresultater, nu tilhører hver sit ministerområde. Ændringen af foderstofloven påregnes modsvaret af tilsvarende ændringer i relevante dele af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes lovgivning.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 5 indsættes hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Til § 4

I lov om frø kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001 foreslås der i § 3, stk. 2, indsat hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der gives med forslaget endvidere hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage. Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til § 5

Til nr. 1

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996, foreslås der i § 4 indsat hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der gives med forslaget endvidere hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage.

Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 5, stk. 3, er af lovteknisk karakter, der er en følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 6

Til nr. 1

I lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget forslås § 4 ændret, således at der indsættes hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der gives med forslaget endvidere hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage.

Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 5, stk. 4, er af lovteknisk karakter, der er en følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 7

I lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004 foreslås § 26, stk. 3, ændret således, at der skabes hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til § 8

I lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevarerloven foreslås det, at der i § 9, stk. 1, skabes hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til § 9

I lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder foreslås det, at der i § 16, stk. 1, skabes hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til § 10

Til nr. 1

I lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995, foreslås der i § 16 indsat hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage. Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til nr. 2

Den ændrede ordlyd af § 20, stk. 6, er af lovteknisk karakter som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, for så vidt angår strafansvar for juridiske personer.

Til § 11

I lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere foreslås der i § 9 indsat hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller til en anden statslig institution.

Hjemlen tænkes i første omgang alene anvendt, hvis resultatet af pilotprojektet viser, at det er hensigtsmæssigt at tillægge fødevareregionerne yderligere opgaver fra Plantedirektoratet. Fødevarerministeren bevarer efter forslaget sin fulde instruktionsbeføjelse i forbindelse med opgaver, der udlægges til fødevareregionerne.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet klage. Der henvises i øvrigt til det under de almindelige bemærkninger under punkt 3 anførte.

Til § 12

Det foreslås at loven træder i kraft 1. marts 2005.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Lovforslaget

Gældende formulering

§ 1

I lov om biavl, jf. lovbekendtgørelse nr. 585 af 6. juli 1995, som ændret ved § 11 i lov nr. 1082 af 20. december 1995 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse«.

2. § 15, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 15. ----

Stk. 2. ----

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber el. lign., kan virksomheden som sådan pålægges bødeansvar.

Stk. 4. ----

§ 2

I lov om planteskadegørere, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 18. juli 1996 foretages følgende ændringer:

1. § 12 affattes således:

§ 12. Overlader landbrugs- og fiskeriministerens sine beføjelser efter denne lov til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om, at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

»§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse «.

§ 13. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 5.

Stk. 6.

Stk. 7....

2. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 3

I lov om foderstoffer jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 2. februar 2000 som ændret ved lov nr. 376 af 28. maj 2003 foretages følgende ændringer:

1. § 3a affattes således:

§ 3 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges

»§ 3 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges

med andet formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri der har udtaget prøven. Ministeren kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri der har rekvireret analysen.

§ 5. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter denne lov til et under ministeriet oprettet direktorat eller andet administrativt organ, kan ministeren fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over afgørelser truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

§ 3.-----

Stk. 2. Henlægger ministeren sine beføjelser efter denne lov til et under ministeriet oprettet direktorat eller andet administrativt organ, kan

med andet formål, såvel inden for ministerens eget forretningsområde som inden for ministeren for familie- og forbrugeranliggendes forretningsområde. Dette gælder uanset hvilken myndighed, der i henhold til bemyndigelse har udtaget prøven.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan endvidere bestemme, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, såvel inden for ministerens eget forretningsområde som inden for ministeren for familie- og forbrugeranliggendes forretningsområde. Dette gælder uanset hvilken myndighed, der i henhold til bemyndigelse har rekvireret analysen.«.

2. I § 5 indsættes efter »eller andet administrativt organ,«: »eller en anden statslig institution« og som 2. *pkt.* indsættes: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 4

I lov om frø, kartofler og planter, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 26. april 1999 som ændret ved § 3 i lov nr. 279 af 25. april 2001 foretages følgende ændring:

§ 3, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse

ministeren fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over afgørelser truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 5

I lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

§ 4. Henlægger landbrugs- og fiskeriministerens sine beføjelser efter denne lov til et direktorat eller andet administrativt organ oprettet under ministeriet, kan ministeren fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over afgørelser truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

»§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 5. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

2. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 6

I lov nr. 266 af 6. maj 1993 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

»§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

2. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 7

I lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 8. juli 2004 foretages følgende ændring:

§ 26. ---

Stk. 2.-----

Stk. 3. Ministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet. Ministeren kan i

I § 26, stk. 3, indsættes efter »en institution under ministeriet«: »eller en anden statslig institution« og efter 2 pkt. indsættes: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om, at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage.

§ 8

I lov nr. 118 af 3. marts 1999, Økologilov, som ændret ved § 2 i lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevarerloven m.fl. foretages følgende ændring:

§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til institutioner under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgang til at klage over myndighedernes afgørelser, herunder om, at afgørelser ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genvurdere en sag efter, at der er indgivet klage.

Stk. 2.---

I § 9, *stk. 1*, indsættes efter »under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri«: »eller en anden statslig institution« og efter 2. *pkt.* indsættes: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

§ 9

I lov nr. 436 af 9. juni 2004 om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder foretages følgende ændring:

§ 16. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en institution under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, kan ministeren i den forbindelse fastsætte regler om adgangen til at klage over denne

I § 16, *stk. 1*, indsættes efter »under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri«: »eller en anden statslig institution« og som 2. *pkt.*: »Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«.

myndigheds afgørelser, herunder om, at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. ----

§ 16. Landbrugs- og fiskeriministeren kan bemyndige et direktorat under ministeren til at udøve sine beføjelser efter loven.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om adgang til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelser truffet af et direktorat under ministeren ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 9. Fiskeriministeren kan efter aftale med landbrugsministeren henlægge administrationen af loven til Jordbrugsdirektoratet og kan bemyndige dette til at udøve de beføjelser, der i loven er henlagt til fiskeriministeren.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan fastsætte

§ 10

I lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 9. august 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 16 affattes således:

”§ 16. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.”

2. § 20, stk. 6 affattes således:

”Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.”

§ 11

I lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere foretages følgende ændring:

§ 9 affattes således:

»§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden statslig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over denne myndigheds afgørelser, herunder om at klage ikke

regler om adgang til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse i stk. 1, herunder at disse afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«